

ОБОВ'ЯЗКОВА ВАКЦИНАЦІЯ: ПОШУК БАЛАНСУ

Анастасія Михайлівна ПОКУТНЯ,

*студентка Сумської філії
Харківського національного
університету внутрішніх справ*

Право людини на життя є невід'ємним. Кожен громадянин має право захищати свої права, права своїх рідних від протиправних посягань. Це зазначено в Конституції України ст. 27 [1].

На разі досить поширена інформація, що вакцинація є найефективнішим способом захистити себе від коронавірусної інфекції. Міністерство охорони здоров'я визначило перелік осіб, які повинні обов'язково вакцинуватися - це працівники окремих професій, виробництв та організацій, діяльність яких може призвести до зараження цих працівників та (або) поширення ними інфекційних хвороб [2].

Працівник, який відмовляється від обов'язкової вакцинації, з метою захистити себе від наслідків вакцинації, які в найгіршому випадку можуть призвести до смерті особи відсторонюється від роботи, а в деяких випадках просто звільняється. Як людина має захищати своє право на життя та збереження здоров'я знаходячись в умовах примусової вакцинації. МОЗ зазначило в наказі, що особа може бути звільнена від вакцинації у разі виявлення абсолютних протипоказань. Також вакцинація не є обов'язковою для дітей які не досягли вісімнадцяти річного віку. Винятком є лише те, що вакцинація проводиться за згодою батьків. Право має втілювати в собі інтереси як публічні, так і приватні [4, с. 43]. Відповідно хочу зазначити, що обов'язкова вакцинація є ризиковою для більшості громадян, тож держава встановила порядок компенсації для осіб, в яких виникли ускладнення, такі як інвалідність чи смерть особи від щеплення. Така компенсація проводиться за рахунок коштів, передбачених програмою державних гарантій медичного обслуговування населення, або інших джерел, не заборонених законодавством [5].

Особа які не зазначені в переліку на обов'язкову вакцинацію здійснюють її за бажанням. Кабінет міністрів постановив, що особа в період червоної зони не маючи сертифікату про вакцинацію, мають можливість відвідувати лише продуктові магазини, лікарні. Інші магазини не мають права обслуговувати громадян без сертифікату і взагалі впускати їх до магазину. Таким чином, держава вимушує громадян вакцинуватися навіть якщо для них це є не обов'язковою процедурою. Досить багато громадян купують сертифікати про вакцинацію, пояснюючи це страхом за наслідки вакцинації. Хоча ми і маємо право на захист життя та здоров'я, однак держава в певних випадках може обмежити його в цілях, які відповідають вимогам демократичної держави і у визначених пропорційних обсягах, що зараз і спостерігається.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: закон України від 28 червня 1996 року / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>

© Покутня А. М., 2021

2. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text>

3. Про порядок проведення профілактичних щеплень в Україні та контроль якості й обігу медичних імунобіологічних препаратів: Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 16.09.2011 № 595 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1159-11>

4. Садикова Я. М. Інтерес і право // Актуальні проблеми правової науки і державотворення в Україні в контексті правової інтеграції : Матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції (18-19 травня 2018 року, м. Суми) / Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ. – Суми : Видавничий дім «Ельдорадо», 2017. – С. 42-44

5. Порядок здійснення державної компенсації шкоди, пов'язаної з ускладненнями, що можуть виникнути після вакцинації від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2: Постанова Кабінету Міністрів України від 31 березня 2021 р. № 371 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/371-2021-п#Text>